

Sygn. akt II KK 305/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jarosław Matras

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Anna Janczak

w sprawie **T. C.**

skazanego z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

bez udziału stron

w dniu 26 października 2016 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego na
korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w C.

z dnia 7 lipca 2016 r., sygn. akt II K (...),

1. uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 17 § 1

pkt 5 k.p.k. w zw. z art. 537 § 2 k.p.k. umarza postępowanie;

2. kosztami postępowania w sprawie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia 7 lipca 2016 r., sygn. akt II K (...),
T. C. został uznany za winnego popełnienia czynu z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 64
§ 1 k.k., za co na podstawie art. 226 § 1 k.k. wymierzono mu karę 4 miesięcy

pozbawienia wolności. Orzeczenie to nie zostało zaskarżone zwykłymi środkami odwoławczymi.

Kasację od wyroku Sądu Rejonowego wniósł, działając na korzyść T. C., Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny, który zaskarżając wyrok w całości zarzucił; „rażące naruszenie przepisów prawa karnego procesowego – art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. – polegające na rozpoznaniu sprawy i wydaniu wyroku skazującego T.C. za dokonanie przestępstwa określonego w art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., podczas gdy oskarżony ten zmarł przed dniem wydania wyroku, co stanowiło bezwzględną przyczynę odwoławczą wskazaną w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k.”

W następstwie tego zarzutu skarżący wniósł o uchylenie wyroku i umorzenie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co uzasadnia rozpoznanie jej w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Postępowanie sądowe w sprawie toczyło się pod nieobecność oskarżonego, który nie odbierał awizowanych przesyłek. Po wydaniu wyroku w dniu 7 lipca 2016 r. zarządzono doręczenie jego odpisu oskarżonemu. Korespondencja została zwrócona z adnotacją, że adresat zmarł (k – 38). W zaistniałej sytuacji do akt sprawy dołączono skrócony akt zgonu T. C. (k – 44), z którego wynika, że zmarł on w dniu 15 czerwca 2016 r. Oznacza to, że w dniu wyrokowania istniała przeszkoda procesowa, przewidziana w art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k., uniemożliwiająca prowadzenie postępowania. W konsekwencji jej zaistnienia wydany wyrok, choć sąd nie wiedział o śmierci oskarżonego, został dotknięty bezwzględną przyczyną odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k.

W powyższym stanie rzeczy konieczne stało się wyeliminowanie wadliwego orzeczenia z obrotu prawnego przez jego uchylenie. W następstwie śmierci oskarżonego postępowanie karne należało umorzyć na podstawie art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. w zw. z art. 537 § 2 k.p.k.